

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

6.nodaļa: Nokavētais neatgrieziesies

366.

Sacīju, Saku, Sacīšu – palīdziet celt Manu Valstību. Un atcerieties šo Manu lūgumu ne siltumā un pārticībā, bet saltumā un grūtā stundā. Ir Sacīts, būs gadījumi, kur likt lietā vīrišķību, būs asas kraujas un pāri kļūt tām varēs tikai Skolotāja Vārdā.

Ar nesatricināmu spēku spēsīt tiltu pāriet un grūtajā stundā paturiet prātā Mūsu lūgumu, jo plāns ir lielisks kā stihiju mirdzums.

367.

Manam darbam neder vājums – To, ko Sūtu, uzņem nekavējoties.

368.

Mācieties Norādījumu uzskatīt par negrozāmu. Brīnīsities, kad tautu viņi cels godā senatnes Mācības.

369.

Nesaku, ka viegli, nesaku, ka neiespējami, bet norādu ceļu, kur zemes labumi attaisnoti un Augstākais nav noliegts. Bet stunda, protams, nav viegla. Mācība ies necerētus ceļus, bet var priecāties.

370.

Apstiprinu, ka Agni Jogas ceļi ir – Gaisma ceļā. Nav svarīgi, kā ceļinieki izlieto šo labumu. Ceļš viņiem parādīts, - uguns zīmju pazinēji atnāks.

Tā gribu nostiprināt tos, kas apjēguši Agni Jogas Mācības savlaicīgumu. Nevajag gaidīt stundu, kad straume dzīs glābiņu meklējošos pūļus, tā būs šausmu pātagas iepazīšana. Tam nav nekādas vērtības, jo ir jāpazīst tos, kurus vada brīvā apziņa. Kauju var pieņemt tie, kam zināms cīņas mērķis. Ar varu pakļauti vergi nav vajadzīgi. Ieskatu par pareizu aizstāvēt īstu tiekšanos, nevis meklēt sasista trauka lauskas.

371.

Mūsu Nosacījumus līdzstrādniekiem – patiesa vēlēšanās likt lietā dzīvē Mūsu pamatus, ne teorija, bet prakse.

Skolotājs nes neizdzēšamu varoņdarba liesmu. Mācību nepārtrauc ne nogurums, ne sarūgtinājumi. Skolotāja sirds dzīvo ar varoņdarbu. Viņam nav baiļu un vārda “bīstos” Viņa vārdnīcā nav.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

6.nodaļa: Nokavētais neatgrieziesies

372.

Kas seko Mācībai, zaudē cilvēkiem tik tīkamo bezdarbību. Bet kas neseko, saņem pilnu karmas brāzienu. Spriediet paši, kurš izvēlējies īsto ceļu? Vai pildot Mācību var būt neveiksmes? Kā laimi Mācība atnes apziņas izsmalcinātību. Kur gan rast spēku, līdzīgu Mācības sekām? Tā rūpīgi izpildiet Mūsu Nolikumus.

373.

Daudzi padomi ir doti, vajag tos pielietot. Šie padomi pielietojami ne nospiestībā, ne šaubās, ne aizdomās, bet priekā par nākotni. Tālab vispirms vajag rūpēties, lai neatmestu vissīkāko noderīgo stiebriņu. Ja no Smalkās Pasaules sadarbības nolūkos tuvosies pat tie mazākie, neizbiedējiet tos, viņi spēj atvairīt ļaunuma bultu. Cilvēki parasti gaida dižas zīmes, bet mazos palīgus nepamana.

374.

Manus likumus vajag pielietot jūsu mīļākajos darbos.

375.

Jums taisnība, ka ne jau katrs var pilnīgi saprast Agni Jogu un to pielietot dzīvē. Bet bez pielietošanas dzīvē nekādām zināšanām nav vērtības un tās nedos gaidītos rezultātus. Pirmās formulas, kuras māceklim jāpiesavinās, ir šādas: “viss dzīvei, nav nekā abstrakta; visam jātop cilvēka roku un cilvēka kāju celtam, bez visu spēku piepūles nekāda transmutācija vai pilnveidošanās nav iespējama.” Vai tad mēs nezinām, ka fiziskajos un ķīmiskajos mēģinājumos tikai uz vislielākās sprieguma robežas rodas jaunas formulas. Tādēļ, pamatojoties uz lielajām analogijām, kas valda visā Kosmosā, mums tiek norādīts pastāvīgs tiekšanās un visu mūsu spēju sasprindzināšanas ceļš.

Mācība vispirms prasa mācekļa pašierosmi. Mācība dod virzienu, izliekot ceļa rādītājus un devīgi bārstot vērtīgos mājienus, bet skolniekam pašam savām rokām un savām kājām jāizveido savs ceļš. Tādēļ negaidiet gatavas patentētas formulas. Veidojiet lielu celtni no mazajiem mājieniem.

376.

Mana Roka nepagurs vadot, tāpat arī jūs ejiet – katrs ar visu savu spēku. Ir pareizi pielikt spēkus grūtajam, jo viss vieglais nesamērīgs ar to, kas nāk.

Ko saka māte dēlam pirms iešanas kaujā? “Neļauj sevi pārspēt.” – Tā arī Mani cīnītāji sapratīs, kā cīnīties saviem spēkiem. Lai loka ķēde tikai atvieglo, bet attapība tiek pārbaudīta ar paša spēkiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

6.nodaļa: Nokavētais neatgrieziesies

377.

Nav tvirta Mūsu Mācība to rokās, kas viņu nepilda dzīvē. Pārāk daudz to, kas runā, maz to, kas dara. Neredzu vispārīgas lekcijas, bet personīgas pārrunas ir vajadzīgas.

Apstipriniet, ka vajadzīga jauna izzināšana, lai to pielietotu dzīvē.

378.

Maz ko palīdz bezjūtīga lasīšana un pat iemācīšanās. Iespējams pat sastādīt tabeli kādā mērā sirds līdzdalība izraisa īsto izpratni. Lai to nesaprot abstrakti. Pulss, pēc savas kādības, parādīs, kādā mērā sirds piedalīšanās veicina ietveri.

Mēs stimulējam katru gara degsmi. Kvēla sirds ir Ugunīgās Pasaules lāpa. Jāpieradinās iedziļināties teiktā nozīmē, šim nolūkam ir lietderīgi arī tulkojumi dažādās valodās. Tajos pierādās izpratnes precizitāte. Skolotājam vienmēr vajag atkārtoti apgrozīt jēdzienu, lai tas visā apjomā pieskartos mācekļa apziņai. Pirmo reizi lasot nav iespējams atskārst daudzu jēdzienu neatliekamību. Pie tiem jāatgriežas, kā jau sacīts, visās rīta un vakara nokrāsās. Nakts – i tā atnesīs izpratnes staru. Jūs paši redzat, cik cilvēki dīvaini spriež par lasīto. Kad viņi dzird par Mesiju, viņi domā – vai tikai nav dēmons? Kad viņi lasa par sirdi, viņi bīstas – vai tik nav buršana? Tātad: dēmons, i buršana viņiem tuvi. Cilvēks, kam tīra sirds, nedomās vispirms par tumsu.

379.

Bez tam iegaumēsim, kālab lielākai daļai cilvēku vairākkārt jāpārlasa Dzīvo Norādījumu Grāmatas. Vieni sacīs, ka viņiem tas sen zināms, bet necentīsies izpildīt; pēc tam viņi nosauks Norādījumus par nepiepildāmiem un uz Zemes nepielietojamiem. Trešajā lasījumā viņi atradīs, ka, varbūt, kaut kur ir cilvēki, kuriem šie padomi noder; un ceturtajā atkārtojumā iedomāsies arī paši par sevi. Citi iesāks ar visas grāmatas nopulgošanu, tad aizdabūs grāmatu prom no mājām, vēlāk it kā nejauši atcerēsies to un, galu galā, beidzot sāks iekalt veselas domas no grāmatām.

Apziņas ceļi ir daudzējādi, un tāpēc cilvēkiem jāpieradinās pie dzirdēto domu uztveršanas. Skumji top, raugoties uz nevajadzīgajiem ceļa zigzagiem, kas izriet no patības, augstprātības un no cita uzskatu nicināšanas. Tā cilvēkiem nākas daudzkreiz pārlasīt to, kam ar sirsniņu uztveri būtu bijis iespējams piekļūt ij tuvāk, ij ātrāk.

380.

Uz Svētīto attiecina sekojošo: “reiz Viņš apmeklējis Radžagrihas Pavaldoni. Pavaldonis vērsis uzmanību uz savas pieņemamās telpas tīrību. Bet Svētītais teicis: “Parādi labāk tīrību guļamistabā, mazgājamās telpās un pavardā. Pieņemamā telpa

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

6.nodaļa: Nokavētais neatgrieziesies

daudzu necienīgu apgānīta, bet tur, kur tiek veidotas tava apziņa, lai tur būtu tīrība.” Un Svētais sacījis: “Vajag izšķirt saprotošos un piekrītošos. Kas Mācību sapratis, nekavēsies to pielietot dzīvē. Piekrītošais mās ar galvu un slavēs Mācību kā ievērojamu gudrību, bet dzīvē šo gudrību nepielietos. Piekrītošo ir daudz, viņi kā izkaltis mežs, neauglīgi un bez ēkas, vienīgi trūdēšana tos sagaida. Sapratušo ir maz, bet viņi kā sūkļi izsūc dārgo zināšanu un ir gatavi ar dārgo valgmi nomazgāt pasaules nešķīstību. Sapratušais nespēj Mācību nepielietot, jo, saprazdams tās lietderību, viņš to saņem kā dzīves pamatu.

Ir necienīgi vairākkārt nolaist trauku tukšā akā. Arājs nenesīs graudus uz kailu klienti. Piekritušais viegli pieņems labumu, bet nobīsies no pirmā šķēršļa. Tāpēc pārbaudiet ar šķēršļiem.

381.

Vispirms būs godīgi un atzīsim, ka visas grūtības un neveiksmes izriet tikai no skaidri redzamās nevērības pret dotajiem norādījumiem.

Lietderīgi būtu pavingrināt savu iztēli un iedomāties kāds būtu bijis mūsu liktenis bez gudrās un labās vadības? Un, beidzot, visderīgākais būs – pastāvīgi turēt acu priekšā norādītās nākotnes kultūras celtniecības zīmes.

Nekad taču netiek dots tāds norādījums, kas būtu nepielietojams vai neizpildāms. Šķietamā nepielietojamība slēpjas tikai mazas apziņas un mūsu neattīstības nepielietojamībā.

Mācība ir skarba pret iedomību, bet ticība saviem spēkiem, sirsnīgi godinot Hierarhiju, nebūs iedomība. Tā tikai nodrošinās labākos rezultātus. Iedomība nav apvienojama ar Hierarhijas godināšanu, jo viena otru izslēdz. Iedomība nekad precīzi neizpildīs Norādījumus, bet vienmēr tos izkropļos pēc savas apziņas līmeņa, ko aprobežojusi patība.” Viegli iedomāties izkropļoto Norādījumu sekas! Vai tās bieži neradīs pretēju rezultātu? Ir teikts, ka “Norādījuma izkropļošana līdzinās no sliedēm nogājušam vilcienam.” – Tāpat – “pa pusei izpildīts Norādījums līdzīgs mājai bez jumta.”

Ja mēs gribam neskarti iziet cauri šim smagajam laikam, kurš ir smags visai pasaulei, tad mums jānostiprinās Gaismas Mācības pamatos un jāsasprindzē visa sava uzmanība, modrība un jūtziņa, lai neatliekami pielietotu tos dzīvēs jo sekmes, vispirmām kārtām atkarājas no noliktā laika.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

6.nodaļa: Nokavētais neatgrieziesies

382.

Pildot Hierarhijas Norādījumus, nevajag izjust sarūgtinājumu. Sarūgtinājumi arī daudzus augļus padara rūgtus. Daudzējādā ziņā būtu jātuvojas augstākajai izpratnei. Piemēram – vajag pārvarēt attāluma izjūtu. Garam, patiesi, attālums neeksistē, bet, ja pārvietosim savu apziņu garīgajā sfērā, tad arī mūsu jūtas atbilstīgi pārvietosies, citiem vārdiem sakot, paplašināsies. Protams, arī šajā ziņā saskare ar Hierarhiju visām mūsu darbībām dod it kā jaunu muzikālu atslēgu. Tālab iesim tuvāk vēl tuvāk, lai neviens mūdzis nespēt ielīst.

383.

Daudz vārdu sacīts par Dzīves Mācību, bet maz no tiem pielietots darbībā. Maza ir to vērtība, kas Mācību atkārto, to nepildīdami. Nerunāsim par tiem, kas nesaprot, bet kas pieskārušies, tie ir atbildīgi par domām un darbiem.

384.

Pamata nostiprināšana ir mūsu pirmais pienākums, ja gribam gūt nolemtās sekmes! Lai nekādas sīciņas domas un aizdomiņas neaptur jūsu uzvaras gājieni! Ar sirdi izjaušiet, ka šajā lūgumā nav nekā personiska, ir tikai rūpes par skaistajiem nodomiem! Norādījumi jāpieņem ar sirdi, tajos jāiedziļinās ar visu tiekšanos, lai gūtu pilnu izpratni, kas daudz ko atvieglos.

385.

Briesmas draud arī tad, ja Norādījums netiek izpildīts nekavējoši. Pat ikdienišķā dzīvē, ja mēs lūdzam kādu paiet sāņus, bet viņš tai vietā katrā ziņā apjautājas par iemeslu vai arī, labākā gadījumā atskatās atpakaļ, tādējādi ļaujot akmenim uzkrīst uz galvas. Tas pats notiek arī ar nesekmīgiem mācekļiem. Viņu sirdis klusēs tur, kur nekavējoties būtu vajadzējis rīkoties. Arī pašai sirdij tas ir kaitīgi, jo kas gan ir graužošāks kā neizpildītas sirds pavēles? Ja sirds klusē, tad tas vēl nenozīmē, ka sirds dzelmes nav uztvērušas telegrāfa zīmes. Tas ir tik pat kaitīgi, kā sirds nomākšana ar prātu! Cik daudzas sirdis apstādinājis neizpildīto pavēļu spriegums! Sirds cīņa ar prātu ir cilvēces skumjā lappuse!

386.

Jā, visiem tumšajiem kaktiem jātop apgaismotiem un vakardienas gružiem izslaucītiem, citādi nevarēs uzcelt labāku pakāpi.

Nesūrojieties par norādījumu bargumu, rakstu ar sirdi, kas pilna vēlēšanās palīdzēt un dot jaunu izpratni. Saldas runas vienīgi iežūžo apziņu un nostiprina mūsos neizpratni, bet neizpratne ir sastingums un regress.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

6.nodaļa: Nokavētais neatgrieziesies

Sagādājiet Skolotājam prieku redzēt jūs stingrā paškontrolē degam par jaunas priecīgas augšupejas izpratni.

Katra augstākā prieka pamatā gulst sāpes. “Sāpes ir prieka priekšvēstneses”, to iegaumēsim.

Vienas un tās pašas tiekšanās apvienotas dvēseles sastāda vienu ķēdi; apvienošanās vienā Mācībā šo ķēdi padara nesaraucamu.

387.

Es runāju tik cik iespējams un nepieciešams. Norādījumus vajag saņemt kā kaujas pavēles. Tagad vajadzīga palīdzība, tai jāizpaužas ne tikai vienībā un svētvienībā, bet arī sirdij spriegi tiecoties uz Mums. Vajag atmest visas liekas domas, lai tādējādi vieglāk spētu sūtīt Mums. Ugunīgās sirds nozīme ir liela, tā patiesi ir Kosmisks Magnets. Visgrūtāk cilvēki atzīst savu kosmisko nozīmi. Lidot padebešos vēlētos ikviens, bet arī šeit viņa nozīme tikpat liela.

388.

Mācoties Norādījumus, jāņem vērā ne tikai saturs, bet arī valoda, kurā tie doti. Ne bez iemesla Mācība tiek dota zināmā valodā. Var izsekot visas Mācības no senajiem laikiem un saprast, ka dotā valoda norāda, kurai tautai jāpauž augšupejas pakāpe.

Dažreiz domā, ka Pamācība tiek dota tajā valodā, kas tuvāka saņēmējam, bet šāds paskaidrojums ir nepietiekams. Cēloņus jānovēro visā to pilnībā. Nekas nav gadījuma rakstura. Mācības saņēmējs nav gadījuma saņēmējs un izvēlēta arī vajadzīgā valoda.

Redzams, ka Norādījumi tikuši doti dažādās valodās un šie nosacījumi vienmēr atbilda svarīgiem apstākļiem, kuriem arī bija pasaules nozīme. Tā valoda, kurā tiek dota Mācība, ir sava veida dāvana zināmai tautai. Nedomājiet, ka līdz ar to Mācība zaudē pasaules nozīmi. Katra patiesība ir vispārcilvēciska, bet katram periodam ir savs uzdevums un katrai tautai savs pienākums.

Cilvēki pieraduši spriest vieglprātīgi, viņi cer, ka nekad nav par vēlu izmainīt spriedumu. Bet izmaiņšana ļoti līdzīga nodevībai, citādi sakot, īpašībai, kas Mums ļoti pretīga.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

6.nodaļa: Nokavētais neatgrieziesies

Nedrīkst būt vieglprātība tur, kur tiek apspriesta veselas tautas psiholoģija un vesela laikmeta nozīme.

Var sacīt – nav viegli straujos viļņos saskatīt upes dziļumu. Bet tādēļ tiek doti Norādījumi, kuri skar esības visdažādākās puses, - ne gadījuma izteicienu krājums, bet visas dzīves mozaika. Lai ceļinieks izvēlas – pa kādiem akmeņiem pāriet upi.

389.

Ir sacīts – “kur tavi soļi ies, tur uzplauks lilijas; kur tavs galvgalis, tur sakrāsies pasaules safīri”. Tā sacīts par labo Vēstnesi. Kad Mēs sūtām Vēstnesi, Mēs nezaudējam laiku visas Mācības atkārtošanai. Bet Norādījums ietversies nedaudz vārdos, jo izraudzītais Vēstnesis pazīst Mācību un cienī Hierarhiju. Tādam Vēstnesim pieder safīri un lilijas. Nevajag atkārtot pēdējā stundā, jo zirgs dauza ar nagu, tikai nezinādams ceļa garumu.

390.

Neskumstiet, ja Mācību piedēvēs visdažādākajiem avotiem, pat visnepazīstamāko rakstnieku likumu krājumam. Varbūt to piedēvēs jums pašiem un tāds apstāklis būtu pats labākais. Tādus izgudrotājus nevajag pat vajāt. Nekad pasaulē nav bijis vienprātības. Lai notiek pats svarīgākais. Lai dzīves uzlabošanai vajadzīgie norādījumi ieviešas tautā. Neskumstiet arī katra sprieduma dēļ. Kad Brālības vārds nav jāpiemin, tad lai katrs izprot pēc savas apziņas. Vēstījumu veidi, protams, stāv pāri cilvēku izpratnei. Bet viss tiek darīts tā, kā vajadzīgs.

391.

Vajag raudzīties uz Maniem Norādījumiem kā uz neatliekamajiem padomiem. Laiks saprast, ka dodu Mācību ne iemidzināšanai, bet visas dzīves piesātināšanai.

392.

Esiet steidzīgi – zaudētos graudus grūti salasīt.

393.

Arvienu neatliekamāka kļūst lietu attīstības gaitas pasteidzināšana, ņemot vērā notikumu sablīvējumu. Tikai attīstīts gars spēj pilnīgi aptvert šo nepieciešamību iet kopīgā ritmā ar Kosmisko Magnetu. Visi, kas kavējas, visi tie, kas apstājas, atrodas uz zemākas apziņas pakāpes un mēs varam tikai nožēlot tādu domāšanas kvalitāti un censties pārlikt daļu viņu nastas – uz priekšā stāvošajiem, kas tiecas evolūcijas ritmā.

Nokavētais neatgrieziesies.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

6.nodaļa: Nokavētais neatgrieziesies

Kādēļ visas Mācības tik ļoti prasa ticības nepieciešamību vai pilnīgu dotā norādījuma izprašanu, kas nepieciešams attīstībai? Tieši tādēļ, ka ticība – zināšana cilvēku padara par spēka milzi. Iznīcinot viņā šaubas, tā rada dzelžainu stabilitāti, kas nenovēršami noved pie mērķa. Tā ka mēs esam ierobežoti ar fizisko ķermeni, mēs neesam spējīgi saskatīt visus topošos apstākļus, kas nepieciešami iepļānotā darba realizēšanai. Un tādēļ, novirzoties no Skolotāja norādītā virziena, ticības trūkuma dēļ vai nokavējot termiņu, - mēs sagraujam paredzētās kombinācijas, kurās mums kā nepieciešamajam ingredientam bija jāņem dalība noteiktajā laikā. Ticība ir liela gudrība un zināšana.

394.

Neviens neatzīst, ka grāmatām būtu jā satur tik daudz iepriekš sagatavota materiāla. Bet pat parastie celtnieki piekritīs, ka vispirms jāattīra būvlaukuma vieta un jāsaved viss vajadzīgais materiāls. Paši zināt, cik daudz pūļu prasa vietas attīrīšana vien, kad jānovāc vesels skaudības, šaubu un visādu grūžu biezoknis. Jāliek lietā visa ietvere un augstsirdība, lai nesabruktu zem nezāļu smaguma. Protams, visa tumsa un neattīstība it īpaši sacelsies pret Uguni. Tāpēc katra grāmata par dzīvības nākošajām pakāpēm nebūs īsa. Tādas grāmatas pēdējā daļa lai parādās atklātībā atsevišķi, citādi katrs gribēs izlasīt vispirms beigas. Šāds paradums ļoti patīkams tumsas kalpiem. Tā viņi rada staigņu pamatu mīkstčauļiem.

395.

Noīrējot māju, pat neattīstītākie ļaudis apstaigās telpas un izsacīs savas izjūtas. Vai Mēs drīkstam novietot Savus mācekļus nepārbaudītās mājās? Vajag pazīt visu apkārtni. Vajag izjust visur pagātnes noslāņojumus, iekams tiekties nākotnē. Bet kad top nākotnes atrisinājums, tad pagātne izgaist kā izdzisušā saulrieta ēna, bet pieri apstaro vienīgi ausmas blāzma. Velti daži ļaudis Mūs tura nepietiekošās kooperācijas aizdomās. Mēs rūpējamies par tiem daudz vairāk, nekā tie domā par Mums. Ja saskaitītu sabojāto padomu un nenobeigto celtnu lielo daudzumu, tad būtu iespējams iztēloties, cik grūti ir aizbērt bezdibeņus! Tāpēc vēl tagad ir iespējams uzcelt brīnišķus cietokšņus!

396.

Viss pa pusei izpildītais dos arī tikai pusi rezultāta. Tādēļ pieņemsim pilnīgi visus labos norādījumus, lai nepazaudētu nevienu dzīvību dodošo enerģiju. Lielā pakļaušanās norādījumiem un pazemīga to izpildīšana dod veselību un ved uz lielo uzvaru, uz lielo Gaismu. Senatnē pazemība vadīja uz tālāko iesvaidīšanu. Kas pilnībā neapzinājās pakļaušanās disciplīnu, nekad nerasniedza augstākās pakāpes. Tikai tas, kas prata pakļauties un izpildīt, varēja uzņemties lielo atbildību un izprast visu pavēles negrozāmību.

Pie tam cieši jāaptver, ka visi dotie norādījumi nekad nepaverdzina skolnieka garu, jo vienmēr tiek dota individuālā izpildījuma iespēja un mēs zinām, ka var bezgalīgi

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

6.nodaļa: Nokavētais neatgrieziesies

izsmalcināt katra uzdevuma izpildes kvalitāti. Vienīgi vakardienas vergs sašutīs par norādījumiem, tikai mazā apziņa baidīsies zaudēt savu individualitāti, izpildot sava Guru priekšrakstus. Paļauties tikai uz saviem uzkrājumiem, atmetot visu, ko mēs varam asimilēt no Skolotāja Augstākās Apziņas, nozīmē atteikties no jauniem uzkrājumiem. Visa mūsu individualitāte veidojas no šīm jaunajām asimilācijām un to savienojumiem ar agrākajiem uzkrājumiem.

Bezgalīgi laimīgs ir tas, kas spēj smelt no Lielās Apziņas dārgumu krātuves.

397.

Vajag uz laiku laikiem iegaumēt, ka Mūsu Norādījumi nav abstrakti. Tāpēc arī vajag saprast, ka Joga ir piemērota laikam. Nekādas ķermeniskas valdīšanās pa zemi vai fiziskas indes ieņemšanas, bet, kā jau sen sacīts, Agni Jogi ieņem garīgas indes Pasaules glābšanas vārdā. Melnās sirdis neizpratīs šo Dižo Kalpojumu. Tām fiziskās indes daudz spēcīgākas par garīgajām. To vajag nenogurstoši uzsvart, tad arī uzmanība apvienosies ar vīrišķību.

398.

Vajag pareizi saprast mūžīgo cīņu un nostādīt apziņu it kā eksplozijas priekšā, jo vienīgi tas atbildīs īstenībai. Mana Roka nepagurs vadīt cīnītājus, bet Mana Acs nespēj skatīt snaudulību labklājības apskurbumā. Turot acu priekšā Bezrobežību, nepalaist garām ne stundu un visai taupīgi izlietot katru minūti – tas ir jogisms. Kad gars dabiski piebiedrojas Augstākai Pasaulei un aizdedzina daudzus sirds gaismekļus, tad to var saukt par pareizu ceļu.

399.

Uiguru teika vēsta par Milzi, kas sagūstījis Melno Pūķi un iekalis to daudzās ķēdēs. Milzis atstājis savu Māsu sargāt Pūķi un steidzies uz visām Zemes malām pavēstīt par uzvaru! Bet kad Milzis atradies tālajās zemēs, viņš izdzirdis Māsas zvanīšanu un sapratis, ka Pūķis sarauj ķēdes. Milzis steidzies atpakaļ, bet, ieraudzīdams jūras, tas aptvēris, ka tāda ceļā viņš nokavēsies. Tad Milzis nolēmis spert kāju no viena kalna uz otru, pārlēcot jūras, mežus un purvus; tikai tā Milzis paspējis ierasties laikā. Un kad Pūķis grauzis pušu pēdējo ķēdi, Milzis no jauna iekalis Melno Pūķi.

Iegaumēsim šo teiku un steigsimies pa virsotņu ceļu. Tā virsotņu ceļā arī vieglāk sastapsim tos, kas dažādās zemēs dažādās drēbēs dzīvo ar vienotu sirdi. Tā tuvosimies Ugunīgajiem Vārtiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

6.nodaļa: Nokavētais neatgrieziesies

400.

Kad nomainīsim ierobežojošo jēgumu “es” ar vareno radošo un priecīgo “mēs”, tad visas iespējas un visas gara bagātības neizmērojami izplauks; bezgalīgi pieaugs mūsu spēks.

Sen norādītais lielais laiks ir pienācis, vai neizjaušat to visu kosmisko un cilvēcisko spriegumu eksplozijās? Visa zemes garoza svārstās, nu tuvojas lielā pārgrozība. Šajā reizē mums draud nevis samērā nekaitīgā komētas aste, bet gan mūsu pašu radītās emanācijas, kas ar savu neatbilstību augstākajām ugunīgajām enerģijām, kuras tuvojas, var izsaukt, pareizāk – izsauks negaidītus pārgrozījumus. Tamlīdzīgu perturbāciju laikā ir labi atrasties uz stipras norādītas klints, zem Dukara Saulesarga. Visi mūsu uzdevumi novietosies zem Šī Saulesarga.

Tātad neaizmirsīsim nebijuši skaisto un bargo laiku. Nedrīkst zaudēt ne mirkli.

Ar visiem gara spēkiem stipriniet vienotību, nododiet visstingrākam ostrakismam apcirpto jēdzienu “es”.

401.

Ceļniekam vajadzīgi norādījumi. Veiksme ir visai jūtīgs zieds. Sēklas var sēt tikai noteiktā laikā. Bet, kad Skolotājs norāda sākt sēju, nedrīkst novilcināt ne mirkli. Tikai bērni var domāt: ja šodien pagāja, tad rīt būs labāk. Bet vīrišķīgs gars saprot, ka garām palaistā izdevība netiks atkārtota. Pat saule nespīd vienādi. Vajag izkopt izpratnes smalkumu. Laikmeta sarežģītība pieaugs. Kas neizprata vakar, neattapsies arī rīt. Skolotājs paredz nekavējošu, neatliekamu sēšanu.

402.

Mācība nevadīs, ja tā nebūs likta lietā.

403.

Līdz trešās grāmatas iznākšanai, otro vajag ne vien apgūt, bet arī pielietot dzīvē.

Es jau zinu, cik pavirši daudzi izlasījuši pirmo grāmatu. Dažs no tās iztaisījis sapņu tulku un pareģotāju, cits to pieņēmis kā nomierinātājus pilienus. Bet tikai nedaudzi to pieņēmuši kā neatliekamu aicinājumu uz pasaules evolūciju. Otrajā grāmatā tie, kas sapratuši pirmās aicinājumu, atradīs ilgotā darba pazīmes.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

6.nodaļa: Nokavētais neatgrieziesies

Pasaules Notikumu izraisīšanās noliks grāmatu uz darba galda. Pie šī galda iespējams sastapties. Nesamērīgā nasta dažreiz top par spārnu spalvu.

404.

Derīguma pakāpe var mainīties. Jo derīguma pakāpes pielīdzināmas lapu skaitam uz koka. Ja gribam Atnākmes neatliekamību, tad neatliekami jāattīra ceļi. Jāpierod dienu un nakti izpildīt Pavēles un apgūt Noteikumus. Nemīlu nekādu liekulību. Lai Stars apgaismo varoņdarbu. Kurp Sūtīšu Staru, ja vairoga vietā slapja marle. Galvenais ir neatliekamība un rokas stingrums triecienā. Kā Es Sūtu jums katru vairogu, tā arī jūs izlietojat katru momentu. Jo ne par maksu, ne aiz bailēm ejat, bet aiz kosmiskā skaistuma apziņas.

405.

Priecājos redzot, ka saprotat Manu norādījumu detaļas. Gatavoju notikumu, paredzēdams visus sīkumus, tāpat dariet arī jūs, vieglāk satiksimies. Nedrīkst daudz ko no nolemtā aizlaist vējā, bet ar attapību iespējams taku negrozīt. Svarīgi uzturēt spraiņu uzmanību – modrs gars iet saprašanai pa priekšu. Mans Stars spēj domu blāzmu aizdegt. Tā arī iziesim cauri visām briesmām un neveiksme pārvērtīsies veiksmē.

406.

Skolotājam ir svarīga noteikta pārlicība, ka katra Viņa īsā Pavēle tiks izprasta un izpildīta. Tādējādi tuvojamies sirds valodai, kurai nav vajadzīga daudzvārdība.

407.

Kas akli pakļaujas, ir miris; sekotājs dzīvo. Mēs neesam solījuši pārnēsāt nedzīvas miesas, bet esam galvojuši, ka vadīsim drošsirdīgos sekotājus. Jāiedziļinās visai uzmanīgi, lai izšķirtu robežu starp vīrišķīgu sekošanu un aklu mazdūšīgu paļaušanos. Tāpat vajag neatliekami saprast Mūsu Norādījumus, jo rītā vai pusdienas stundā saule spīd dažādi. Vajag pieņemt Mūs kā dienišķo barību. Bet atdevība saņems atbildi, ja būs likti lietā visi spēki. Tā jādodas uz priekšu tiem, kas seko Valdonim. Mūsu palīdzība, kā jūs zināt, nāk pēdējā stundā, bet nevajag aizdarīt durvis Mūsu Vēstnesim. Varbūt Mūsu iedarbība notiek aiz tālajām jūrām, tad tomēr nedrīkst pārtraukt tiekšanos uz Mums.

408.

Ir jārūnā par samērības nepieciešamību. Ieskatu par vajadzīgu šķirot atkārtojamas lietas no neatkārtojamām. Var atlikt ikdienas lietas, bet termiņu saucienus vajag tvert neatliekami. Var apliecināt, ka kosmiskās iespējas mirklis nav aizstājams.

Manu Akmeni iespējams atrast arī tuksnesī, bet ja to nepacels nekavējoties, tad otrreiz Akmeni vairs neredzēt. Tie, kas Mani pazīst, saprot neatliekamības nozīmi, bet

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

6.nodaļa: Nokavētais neatgrieziesies

jaunajiem šis likums jāiegaumē, ja tie vēlas tuvoties. Patiesi, Es Saku – laiks ir īss! Ar rūpēm saku – nenokavējiet stundu, jo kamola pavedieni ir daudzkrāsaini. Ne atpūtas omulībā, bet vētras tumsā noderīga Mana Balss; protiet dzirdēt!

Es pazīstu ļaudis, kuri strebekļa dēļ palaiduši garām aicinājumu. Bet Mana bulta atlido trūkuma brīdī. Mana Roka ir gatava pacelt apziņas aizskaru, tālab vajadzīga samērība starp niecīgo un dižo, atkārtojamo un neatkārtojamo. Papūlieties apjēgt, kur viņš, tas dižais! Es saku – laiks ir īss!

409.

Vajag izsekot neatliekamo.

410.

Pareizi, pareizi, pareizi – laika precizitāte jāievēro. Paraudzīsimies ne tikai no principiālā godīguma viedokļa, bet arī no praktiskas puses. Cilvēks nosaka noteiktu termiņu un tādējādi izsūta izplatījumā pavēli; tas, kurš termiņu pieņēmis, noslēdz strāvu. Gribas enerģijas plūsma it kā nostiprina lēmuma astrālo veidu. Pie šī tilta pietāj iespējamību laiviņas, nostiprinot un papildinot pirmsākuma nodomu. Viegli iedomāties, kas notiks, ja tilta viena puse pazudīs. Izplatījuma termiņi taču daudz precīzāki kā jūsu pulksteņu mehānisms; spīdošās iespējamības izirst kā smiltis un neatkārtotas pazūd.

Iedomājieties, kāds uzdevums statistikai – salīdzināt savlaicīga lēmuma sekmīgumu ar nokavējuma nesekmīgumu – rezultātā pamācoša aplēse, un dažs labs nožēlos nokavēšanas neļūdzību. Tiesa, tik daudz ļaužu dzīvo kā cūkas, kas aprij dārgas puķes. Nedrīkst nesargāt izplatījumu no viņu neļūdzīgās trulības. Ja tie spētu ieskatīties pašu izkropļotajā izplatījumā, tie sacītu: “Noliedziet šo necienīgo izlaidību!”

Sargājiet izplatījuma tīrību. Esiet atbildīgi par samērību. Nedrīkst sadedzināt svešus vadus! Cik daudzas krāšņas lampadas pazudinājusi bezrūpība! Un jūs vēl satrauksit izplatījumu ar vaimanām – kad nekas vairs nebūs labojams. Lai gan bija stunda, kad viens mājiens būtu varējis saglabāt jums tik vajadzīgo un ilgoto.

Māciet katru bērnu izprast termiņu nozīmi. Citādi vēl viena bezmugurkaulaino mīkstmiešu paaudze turpinās aprīt cits citu. Vienkopā termiņu precizitāte ir likta kā pamats.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

6.nodaļa: Nokavētais neatgrieziesies

411.

No cik daudziem sarūgtinājumiem, cik daudzām neveiksmēm mēs būtu izvairījušies, precīzi pielietodami katras dienas dzīvē Mācības norādījumus. Mācība, dodama mums dzīves ceļa izpratni, Esības pamatu izpratni, līdz ar to tuvina mūs mūsu centru ugunīgai transmutācijai augstākās ugunīs, protams, pilnīgi apzinoties un pielietojot visu doto un līdz ar to sniedz mums Amritas kausu.

“Kad gars nespēj tiekties, lai likvidētu savus sablīvējumus, viņš pievelk nolemto šķērsli. Tā pastāv līdzsvars starp tiekšanos un sekām. Gara spārni dod spēku lidojumiem Augstākajās sfērās, bet patības smagums soļo lejup uz zemākajām sfērām. Tikai tie, kurus ieskauj patības siena, var no iedomības izvilināt apstiprinājumu. Tādēļ tikai ceļā esošās sablīvējuma sienas sagraušana ļauj spert pirmo soli uz transmutāciju. Centrs Ego iet atšķirti, viņa tiesa ir vientulība. Tikai gara un sirds sadarbībā atrodama atslēga uz Mācību”.

412.

Tikai harmoniska batereja var kontrolēt spēku. Staram var būt nozīme tikai, kad tas darbojas pēc norādījuma.

413.

Kā gan var sasniegt Magneta izpratni, ja mēs šaubīsimies par Valdoņa Norādījumiem? Kā var uzvarēt ienaidnieku, ja mēs šaubīsimies par Mums nolemto vareno spēku?

414.

Nenosebojiet psihiskās enerģijas pētīšanu. Nenosebojiet tās pielietošanu. Citādi viņu okeāns aizskalos visus dambjus, pārvēršot domāšanas plūsmu par haosu. Pieņemiet devīzi: Kas nekavējas – nenokavēs.

415.

Ja pamanīsiet Mācībā atkārtojumus, tas nozīmē, ka varat atrast jaunus sīkumus vai pasvītrot dzīvē maz pielietotu norādījumu.

416.

Tur, kur labi, neatkārtosim, ja turaties pie Manis kā pie vienīgā balsta. Izpildiet Manus Norādījumus ar vislielāko precizitāti, galvenais – precīzāk, jo mazās plaisas ļoti bīstamas.

417.

Mana Pavēle – izprast notiekošā nozīmi. Kā Es esmu apsolījis dot šodien Pavēli, tā arī jūs būsiet gatavi darboties.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

6.nodaļa: Nokavētais neatgrieziesies

418.

Jūs jau daudzkārt esat dzirdējuši par Mūsu Norādījumu pildīšanu un esat varējuši pārliecināties, ka pavēles precīzs izpildījums ir praktisks un lietderīgs. Tā ir pirmā pakāpe. Pēc tās vajag ierosināt paša darbību. Zinot Mūsu Mācības pamatus, ir jāklūst par mācekļiem, kas rada pilnīgā samērībā un nelokāmībā. Kad Skolotāja sacīs: “tagad paši parādiel Manu pavēļu sekas”, tas nenozīmē, ka jāizvelk vecās drēbes, jāsaķildojas, jālaunojas un jāapvaino citam citu. Lai tas paliek mūļu dzinējiem. Bet jums vajag atcerēties Mūsu Vienkopu un atdarināt saskanīgā darbā. Kad pienāks laiks mainīt kuģa kursu, nāks arī pavēle. Bet negaidiet pavēli par pazoles ielāpu. Citādi drīz sāksim apsveikt cits citu arī vārda dienā.

419.

Saprotiet, mani tuvie, ka katrai mūsu būtnei šūniņai jātrīs Augstākās Gribas pildīšanas priekā, jo tikai tā mēs varam mācīties un paplašināt savu apziņu. Kas precīzāk izpildīs, tas arī tuvāk piekļūs.

Vai mēs varam pateikt, kurš no noteiktā laikā neizpildītajiem norādījumiem ir par cēloni pašreiz pārdzīvojamām grūtībām? Visiem ir zināms, ka trieciens pa priekšmetu vienā telpā bieži atbalsojas citā telpā un uz pavisam negaidītu priekšmetu.

420.

Kad lielums pieaug, tad grīdas un griesti brakšķ. Ļaudīm ļoti grūti apjēgt starpību starp – var un būs. Tiem liekas, ka, ja var būt, tad arī būs. Bet kur tad varoņdarbs un vēlēšanās iziet cauri visām sienām?

421.

Katrs taču spēj izzināt kaut kripatiņu Patiesības.